

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XXVII. B. Maria Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Corpore quot IESVS numerat, tot vulnera mater
 Mente habet. heu quantis obsita vulneribus!
 Felle simul IESVS saturatur, felle Maria,
 Quidquid amara dedit spongia, utrique dedit.
 Quin eadem, telog₃, eodem mors abstulit ambos?
 Indignum facinus sed metuere poli.

ELEGIA XXVII.

B. Maria Christo:

Certa mihi de te vix tandem fama recurrens,
 Vicinum patrijs nuntiat esse focus.
 Erigor, & nati amplexus sitibunda requiro,
 Ut sitit illimes ceruus anhelus aquas.
 Nec mora: festinis miscens vestigia plantis,
 Aeripedem videor vincere posse Talum.
 Sæpè tamen cogor volucres infringere gressus,
 Consulere ambigua marmora signa via.
 Marmora ne fallant, vicina mapalia pulso,
 Rusticus ut certo tramite signet iter.
 Non inconsultus, tacitus non prætereunte vllus,
 Viderit an IESVM à prætereunte peto.
 Quòue loco degat, quibus aut versetur in oris,
 Quàue sibi propriam fixerit vrbe domum.
 Sollicitos nimium mihi sannio ridet amores,
 Audet & excussa fingere nare iocos.
 Est tamen interdum qui te vidisse fatetur,
 Quæq₃ potest vllæ culmina celsa notat.
 Huc vbi deueni, rursus fugitiuus abisti,
 In Nomadum incertis stat tua vita rotis.

Ergo

Ergo tot incassum lustranti rura, tot vrbes
Macerat in salsis viscera sudor aquis.
Hoc etiam superest, frustra tot millia passus,
Eheu! iam tacito sunt relegenda pede.
Cum te, Nate, sequor, nulla est via longa grauisq̄,
Per plumas videor currere, perq̄ rosas.
Ast vbi sic lusam spes indignatur inanis,
Vertitur in cautes pluma, vepresq̄ rosa.
Itamen, haud reuoco: nec, si reuocare liberet,
Hoc consulta sinant non temeranda Patris.
Non Iudæa tibi, non sit tibi terminus orbis,
Finge alium, potis es, quò tuus erret amor.
Quid vetat absentem soletur epistola matrem,
Quæ desiderio languet anhela tuo?
Non ita perpetuæ quaterent præcordia cura,
Non ederet laceras cæca rubigo fibras.
Mille mihi occursant facies, larueq̄ malorum,
Excutitur placidus nocte dieq̄ sopor.
Nunc lupus infesto laniat tua viscera dente,
Sanguineo stillant hispida rore labra:
Nunc rabidos inter versaris præda leones,
Vnguibus vt nequeas omnibus esse satis.
Sæpè immane draco rictus diducit hiantes,
Teq̄ suum in barathrum deuoluisse cupit.
Hic omnes mortis terrâ circumambulat horas,
Dum vigili voluor irrequieta toro.
Infestos animos odiorum dira venena,
Inq̄ tuam ferrum feruere cerno necem.
Tu tamen interea Iudææ rura pererrans,
Semina doctrinæ spargis opima tuæ.

Sed

Sed renuit iustum tellus persolvere fœnus,
 Reddere prouentus arua maligna negant.
 Infelix lolium, & steriles dominantur auenæ,
 Et ferus insanis sentibus horret ager.
 Hæc, mihi seu quatiant vanâ formidine pectus,
 Seu fors vera nimis nuntiet augur amor:
 Niliacis narret ripis prognata papyrus,
 Et fuligineis littera picta notis.
 Sæpè magis cruciat metus, atque incerta pericla,
 Quàm mala que præceptis suggerit antè metus.
 Omnia scire iuuat, miseros magis, omnia nosse,
 Certa minùs feriunt damna, minùsq; nocent.
 Fortè etiam funesta sitis tua denigrat ora,
 Ora, eheu! vetulo pumice sicca magis,
 Et mendicatâ velles Samaritidis vndâ
 Proluere ardenti viscera tosta siti.
 Fortè etiam tua membra leues tenuântur in vmbra,
 Dum strigosa cutem rodit & ossa fames.
 Texta tibi nuper candenti indusia lino,
 Flore quibus vario sedula lusit acus.
 Sunt quoque molliculâ bis sex sudaria bysso,
 Quæ sudore vdas tergere docta genas.
 Omnia mœsta iacent, morosaq; tedia deflent,
 Inq; tuos vsus obsequiosa flagrant.
 Dic vbi iam latites: veniet tam prompta supellex,
 Seq; tibi famulam iure professa dabit,
 Et veniet mater. votorum hæc summa meorum,
 Rursus in amplexus posse venire tuos.